

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kjøbenhavn : Forlagt af Forfatteren, 1832

Fysiske størrelse | Physical extent:

Overskou, Th.; [Th. Overskou].

Taarepilene paa St. Helena

[4] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

53. 405

Gaarpiene

paa

St. Helena.

Kjøbenhavn, 1832.

Forlagt af Forfatteren ;
trøkt hos Biancs Luns & Schneider, Njelsestræde Nr. 106.

(Sæen efter det Franske.)

Hvi troner Stilhed paa den vilde Klippe,
Som sort sig hæver midt i Havets Skiod?
Vil England nu hoimodig Komet slippe,
Som dyrt det kjøbte, som det tilsvøer Død?
Nei, end er Fangen paa de skumle Kyster;
Men rolig, lykkelig er nu hans Aand;
Thi Englands Lænker ikke meer han ryster,
Vel hviler mat, men lænkesfrie hans Haand!
Han sover, sover sødt — hans Rester hvile,
I Ly af St. Helenas Saarepile.

Med Kraft han bar to stolte Rigers Kroner,
Saae Millioner knæle for sin Fod,
Og stolt, paa overvundne Fyrsters Troner,
Med Frankrigs Dron i seierlig Haand han stod!
Ja, Fyrster, store blot ved at den Store
Bar død for Verden, at hans Arm var lam,
Til Vaaben blot ved Rygtet om ham fore
Og væbned' Hære at beseire ham,
Som, lænket, sogte sig en Times Hvile
I Ly af St. Helenas Saarepile.

Han maalte med sit Blik Arabiens Ode,
Han over Alpers Sneer med Seier gik;
Paa Ruslands Jis en blodig Aftenrode
Udbredte sig for Heltens skjælle Blik.
Som Herster vandrede han over Jorden,
Og Alt sig boied' for den Stores Fjed,
Ehi Magt ei blot, hans ædle Sjæl var vorden
Magneten, som Alverden hængte ved;
Og al den Storhed gik til evig Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

I, som hans Daad begræd med bitter Smerte,
I Modre, som har tabt Jer Alders Trost,
Har ei hans Modgang blodgjort Eders Hjerte,
Har ei hans Kummer dæmpet Eders Røst?
O, lad ham slumre roligt efter Striden —
Han er jo Støv og Døden soner Alt;
Som vi, han fulgte Skjæbnens Bud og Tiden,
Og nu af Gud han er til Regnskab kaldt;
Lad intet Had forstyrre Heltens Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

Han i Colonnens Spidse skjont har straalet,
Dens Hæder veeg, da Cæsar den forlod;
Han haabede, at naar han stod ved Maalet
Han skulde synke ved dens Kjømpesod!
Ei England kan den Hæder ham frasnige,

Som Verden i Beundring Helten gav,
Den store Mand tilhører Frankrigs Rige,
Men England eier kun hans usle Grav,
Og Skam vil træffe dem, som gav ham Hvile
I Ly af St. Helenas Laarepile.

Dog mægtigt lyder hele Frankrigs Stemme,
For det han tænkte og for det han stred;
Saknemmeligt det vil hans Aske gemme —
Hans rette Grav er kun ved Seinens Bred;
Colonnen i sit stille mørke Kammer
Snart slutter Støvet af den store Mand,
Hvis Daad, som Himlens Stjerne, evig flammer,
Og som kun Gud, ei Støvet domme kan!
Snart paa Vendômes Plads til evig Hvile
Du bringes skal fra St. Helenas Pile.

Th. Overskou.

